

Vestitorul

numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

A lui VI. — Iunie, 1937 — No. 6.

Conținutul:

Maleahi (partea I) urmare 99

Maleahi (partea II) 103

Apare odată pe lună

Editori:

**SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.**

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revista aceasta este o traducere care apare
în mai multe limbi

Pentru România răspunzător :

VASILE STOICA, București 2, Str. Crișana 33

Permis pentru această revistă :

Ord. Ministerului Regal al Afacerilor Străine No. 603 din
7 Februarie 1933.

Pentru expediere :

Ord. P. T. T. No. 24.250 din 10 Februarie 1933 No. 4 pag 12

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va
fi pacea fiilor tăi“. = *Isaia 54:13* (Versiune engleză)

Sfânta Scriptură învață clar

Că IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este
din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al
pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că
Logosul a fost începutul creației sale și agentul activ al
său la formarea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul
Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe
pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a
creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus
Că omul a călcat cu voință legea lui Dumnezeu și astfel a că-
zut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam,
toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la
viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscum-
părătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura pre-
țul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură
divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat
mai presus de orice creație și de orice nume și l-a investit
cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion
și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele că-
ruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii
unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și mem-
brii organizației lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că
au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația
lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt ex-
primare în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împără-
ției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care
l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer
și fundează acum împărăția lui Dumnezeu.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de care vor profita
popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împă-
răția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească.

Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea or-
ganizației lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că
toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi
restatorniciși și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa.

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oame-
nilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa
cum sunt relatate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice
cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea
pregătește pentru cetitorii săi un studiu sistematic al Bibliei
și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii.
Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea
publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile
sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate parti-
dele, de toate sectele, de toate instituțiile în general. Ea
este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în ser-
viciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un
punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat
să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfin-
tei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și co-
loanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Adrese pentru comandă :

România : . . . . . Str. Crișana 33, București 2.
Cehoslovacia : . . . . . Tylova ul. 16, Praha-Smichov
Iugoslavia : . . . . . Dalmatinska ul. 59, Belgrad
Franța : . . . . . 129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia : . . . . . 66, rue de d'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite : . . . . . 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada : . . . . . 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
Australia : . . . . . 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la
Societate.

Prețul abonamentului anual :

România : . . . . . Lei 120,—
Pentru străinătate : . . . . . Lei 150,—
Cehoslovacia : . . . . . Coroane 24,—
Franța : . . . . . Franci francezi 20,—
Belgia : . . . . . Franci belgieni 24,50
Statele-Unite : . . . . . Dol. 1,—

BANII SE VOR TRIMITE LA CONTUL CEC No. 2301.

M A L E A H I

PARTEA I (urmare)

„Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămânea în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului“ (Maleahi 3:2).

Datoria și dorința noastră este să ascultăm pe Dumnezeu, fie că lucrul acesta place sau nu place oamenilor. Noi trebuie să servim mai curând pe Dumnezeu decât pe oameni (Daniel 5:16—18; Faptele Apostolilor 5:29). Aceasta nu înseamnă că servul Domnului trebuie să fie în vreun timp oarecare grosolan sau că-i este permis să ațâțe pe alții la mânie sau ură. Servul Domnului trebuie să spună adevărul cu curaj; și a fi curajos înseamnă a vorbi adevărul fără frică de oameni. Aceasta înseamnă a-l spune liniștit, limpede și cu statornicie, și înseamnă a nu-ți fi frică să vestești adevărul când ți se cere lucrul acesta. Curaj în vestirea adevărului, aceasta este ce se poruncește astăzi poporului lui Dumnezeu (1 Ioan 4:17, 18). Aceasta înseamnă a fi sincer, a vorbi fără înconjur și a arăta încredere deplină în Domnul pe care-l servim. Unii cugetă că trebuie să înfrunte pe funcționarii lumii cu cuvinte aspre. O astfel de atitudine este cu totul greșită. Unii au cugetat că fac bine dacă merg în curtea școlilor și acolo dau drumul unei plăci de gramofon despre protestul în contra salutului forțat al steagului. O astfel de procedură este o lipsă de tact nejustificată. Firește, că noi trebuie să căutăm în tot timpul ocaziuni de a vesti adevărul și apoi să-l și vestim de fapt; însă noi nu trebuie să lucrăm nicidecum într'un astfel de mod care întărește pe alții la mânie, prin faptul că intrăm într'o școală sau într'un loc de adunare fără să fim invitați. Curaj și sinceritate înseamnă a nu zăbovi niciodată de a vesti adevărul când se oferă o ocazie, și a căuta astfel de ocazii. Când suntem duși înaintea judecării și ni se cer să spunem pentru ce răspândim această evanghelie a împărăției, cei credincioși nu vor face niciun compromis prin faptul că trec o parte a adevărului sub tăcere sau fac complimente funcționarilor lumesti, cum au făcut uni și cum ne este raportat în darea de seamă ce ni s'a trimis. Credincioșii vor mărturisi cu liniște, sinceritate și încredere deplină în Domnul că propovăduiesc evanghelia împărăției și că fac lucrul acesta în ascultare de porunca lui Dumnezeu; că legea și poruncile lui Dumnezeu sunt supreme și stau mai presus de orice lege pe care o poate face vreun om sau vreun guvern omenesc oarecare. Un astfel de curaj și o astfel de sinceritate cu ocazia spunerii adevărului și a mărturisirii numelui lui Iehova va dovedi protivnicului adevă-

rul că Domnul este cu acești martori, și aceasta pune pe cei răi totdeauna pe fugă. Cu privire la aceasta apostolul a scris: „Fără să vă lăsați însăpământați de protivnici; lucrul acesta este pentru ei o dovadă de perzare, și de mântuirea voastră, și aceasta dela Dumnezeu. Căci cu privire la Hristos, vouă vi s'a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El“ (Filipeni 1:28, 29).

⁴¹ Din pricina unui curaj atât de sincer și a unei credincioșii atât de fără frică față de Dumnezeu poate că unii din rămășița vor suferi pedepse corporale grele, poate chiar și moartea; să ne fie frică de a displăcea oamenilor și prin aceasta să ne atragem pedeapsă dela oameni, sau nu trebuie să ne temem în primul rând de a displăcea Domnului nostru și lui Iehova Dumnezeu și astfel să pierdem toate? (Matci 10:28—33). Darul Leviților antitipici trebuie să fie plăcut Domnului „ca în zilele cele vechi“ când a domnit regele David în Ierusalim. Acum Dumnezeu a clădit din nou „cortul lui David“, adică organizațiunea de căpetenie sub conducerea mai marei David, Christos Isus, și el a trimis pe martorii săi să vestească numele și împărăția lui: „În vremea aceea voi ridica din căderea lui cortul lui David, îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărîmăturile, și-i voi zidi iarăș ca în zilele de demult, ca să stăpânească rămășița Edomului și toate neamurile peste cari a fost chemat Numele Meu, zice Domnul, care va împlini aceste lucruri“ (Amos 9:11, 12).

⁴² Profeția de mai sus a fost aplicată de apostol în felul următor: „Pentru că rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste cari este chemat Numele Meu, zice Domnul, care face aceste lucruri (Faptele Apostolilor 15:17). Când a fost Isus în trup pe pământ și apostolii săi au fost cu el, nici lui și nici apostolilor săi nu le-a fost frică să spună adevărul cu curaj și cu încredere deplină în Iehova. Intocmai după cum a fost în vechime așa trebuie să fie și astăzi. Numele lui Iehova trebuie să fie vestit, și martorii săi, Leviți antitipici, au fost trimiși să-l vestească după plăcerea lui Dumnezeu.

Christos conducătorul

⁴³ Domnul Isus are conducerea nemărginită a lucrării de mărturie de pe pământ. Lui i s'a dat

toată puterea în cer și pe pământ, și este însărcinat să [înă judecată și să execute judecățile (Matei 28:18; Ioan 5:22, 27). Domnul a uns pe clasa servului său și i-a trimis ca reprezentanții săi; și deoarece însuși Domnul Isus are conducerea, niciunul dintre servii săi nu trebuie să se teamă de ce-acee i-ar putea face oamenii, și servii săi nu-i permis să se infumureze din pricina pozițiilor lor. Martorii vor merge în serviciu cu liniștea, cumpătarea și demnitatea ce se cuvin reprezentanților Regelui și cu tot curajul deoarece Domnul este cu ei. „Mă voi apropia de voi pentru judecată, și Mă voi grăbi să mărturisesc împotriva descântătorilor și preacurvarilor, împotriva celor ce jură strâmb, împotriva celor ce opresc plata simbriașului, cari asupresc pe văduvă și pe orfan, nedreptățesc pe străin, și nu se tem de Mine, zice Domnul oștirilor” (Maleahi 3:5).

⁴⁴ Domnul Isus a adunat pe credincioșii săi în templul său. El este acum în templul său sfânt aproape de aceia cari-l iubesc și-l servesc. Judecățile sale în templu sunt rostite repede, și ele sunt executate repede în contra tuturor cari afirmă a fi pentru Domnul, dar cari nu sunt. Domnul în templu deschide cărțile Sfintei Scripturi, adică profesiile cari se află acum în curs de împlinire, și celor ce-l iubesc le dăruiește o înțelegere a acestor profesii și apreciere pentru însemnarea lor. Celor egoiști însă cari caută să se înalțe pe sine sau să păgubească pe vreo parte oarecare a organizației lui Dumnezeu nu le dă înțelegere și nici apreciere. Iehova dăruiește descoperirea sau desfășurarea profesiilor prin Fiul său Christos Isus, căci Iehova și Christos Isus sunt învățătorii și interpreții profesiei. Domnul comunică martorilor lui credincioși și adevărați desfășurarea profesiilor sale, cunoștința și înțelegerea lor pentruca să meargă și să pună o mărturie adevărată despre aceasta. Domnul a făcut să se scrie cu privire la aceasta: „Mă uitam la aceste lucruri, până când s'au așezat niște scaune de domnie [în anul 1914, la începutul zilei lui Iehova]. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roatele Lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S'a ținut judecata și s'au deschis cărțile” (Daniel 7:9, 10).

⁴⁵ Aceste profesii ale Domnului sunt un „martor iute pentru fermecători” (trad. Nitzulescu), adică un martor împotriva acelor cari practică magia sau necromanția. Unii ca aceștia sunt fermecători. „Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi. Pentru că ai lepădat cuvântul Domnului, te leapădă și El de împurată” (1 Samuel 15:23).

⁴⁶ Cei ce se vând Diavolului ar putea să ar fi cu puțință, să farmece pe poporul lui Dumnezeu. Ei disprețuesc cuvântul marelui Profet Christos Isus, și pe martorii adevărați ai Domnului cari vestesc Cuvântul său (Deuteronomul 18:10; Iere-

mia 27:9, 10). În această clasă de fermecători sunt cuprinși și aceia cari caută să oprească progresul lucrului de mărturie al Domnului, de pildă aceia cari atrag atențiunea lucrătorilor asupra lor și astfel turbură înaintarea unită a poporului lui Dumnezeu în serviciu. Iehova este un „martor iute” împotriva acelor cari caută în vreun fel oarecare să împiedece progresul lucrării sale; și Christos Isus, marele reprezentant în templu, înaintază în contra astor fel de turburători de pace și trimite pe îngerii săi să strângă pe acești fermecători și să-i scoată din împărăție, adică din templu (Matei 15:41; Apocalips 21:8, 22:15).

⁴⁷ Dacă cineva a fost însărcinat cu aceea să facă serviciul Domnului în numele său și dacă este credincios, atunci numai un lucru va avea în minte, și acesta este să înalțe numele lui Iehova, și nu va căuta greșeli și nu va împiedeca lucrul organizației lui Dumnezeu. Dimpotrivă, el își va arăta credința și încrederea deplină în Domnul și în aceea că Domnul știe foarte bine să-și conducă afacerile, și va avea credință că Dumnezeu și Christos Isus nu vor permite nici-o amestecare în aceasta. Cei credincioși știu foarte bine că Domnul a lungă și desparte de cei credincioși și adevărați pe toate persoanele cari turbură neconținut lucrarea sa. Cine împiedecă prin cicăleli în ceva fel progresul vestirii mesajului împărăției lui Dumnezeu, arată prin aceasta că intră în întuneric și în curând va fi în întuneric adânc fără să aibă vreo înțelegere a profesiilor pe cari le desfășură acum Domnul. Profetul Maleahi vorbind în cuvintele Domnului zice că este „împotriva preacurvarilor”. În tipul făcut prin Izraeliți, „adulterul” a constatat din relațiunile nepermise cu femeia altuia. „Femeia” lui Dumnezeu este Sionul și ea naște pe fiii lui Dumnezeu și este organizația lui Iehova. „Femeia” lui Satan este Babilonul, și ea naște sămânța Șarpelui care-l servește. Când cineva dintre fiii lui Dumnezeu intră în relațiuni intime cu femeia Diavolului, adică cu organizația Diavolului, atunci, după Sfânta Scriptură, săvârșește preacurvie. Cine se face vinovat în felul acesta este mânat la aceasta de egoismul său, adică de dorința sa de a-și satisface poftele egoiste. Cu privire la aceasta este scris în Sfânta Scriptură: „Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre. Suflete prea curvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu” (Iacob 4:3, 4).

⁴⁸ Cine este mânat de o dorință egoistă de a primi vreo favoare oarecare dela organizația Diavolului, cade după cât se pare sub definițiunea cuvântului „preacurvar” așa cum este dată în scriptura de mai sus. „Nu vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărâdelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum

a zis Dumnezeu : 'Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor ; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu' (2 Corinteni 6:14—16).

⁴⁰ Martorii credincioși ai lui Iehova trebuie să fie despărțiți cu totul de organizațiunea lui Satan și nu-i permis să se atingă de această necurătenie (2 Corinteni 6:17, 18). Fiecare care rămâne în organizațiunea lui Dumnezeu trebuie să fie devotat cu totul lui Iehova și împărăției sale, și faptele sale trebuie să descopere atât de clar și deslușit devotamentul său față de Domnul încât să nu poată exista nici cea mai mică îndoială despre aceea că unde stă.

⁵⁰ Mai departe Domnul declară prin profetul său că este „împotriva celor ce jură strâmb”. Când cineva se consacră să facă voia lui Dumnezeu într-un legământ sau consimte să fie credincios lui Dumnezeu ; și dacă după aceea neglijează sau refuză să țină această juruință de legământ, atunci este un om ce face un jurământ fals (Psalm 78:10). Acești falși sunt aceia cari iau în deșert numele lui Dumnezeu (Exodul 20:7). Iehova este împotriva acestui fel de oameni, și blestemul său este asupra lor (Zaharia 5:3, 4). Despre aceștia ce jură strâmb stă scris că sunt 'trufași, lăudaroși, inventatori de lucruri rele [cari păgubesc pe alții], neascultători de părinți [de poruncile lui Iehova și de legea organizațiunii sale], fără minte, călători de legământ pe cari Dumnezeu îi condamnă declarând că sunt vrednici de moarte' (2 Timotei 3:1—5; Romani 1:30—32).

⁵¹ De asemenea Iehova Dumnezeu declară aici prin profetul său că este „împotriva celor ce opresc plata simbriașului”. Domnul a tocmiț pe simbriașii săi să lucreze în via sa, și ei au primit acum din mânia sa „dinarul”, și anume numele nou pe care l-a hotărât gura lui Iehova pentru ei (Matei 20:2—15; Isaia 62:1—3). Cine caută acum să împiedece pe simbriași în lucrul din vie este un potrivnic. Acești potrivnici caută să împiedece pe cei credincioși să se folosească de dinarul lor în serviciul lui Iehova ca martorii săi. Chiar și în acest timp înaintat se plâng unii cari s'au aflat între simbriașii tocmiți fiindcă cei ce-au fost tocmiți mai târziu primesc aceeași plată întreagă. Toți cei ce sunt devotați într'adevăr lui Dumnezeu și împărăției sale se pot bucura când văd cum lucrează lucrătorii împreună în mod energic și fac toate străduințele să cinstească numele lui Iehova. Cei credincioși nu se vor împotrivi lucrului și nici nu vor încerca să-l împiedece într'un fel oarecare, ci vor lua parte cu frații lor la serviciul onorării numelui lui Iehova și vor purta bucuros ocările cari au căzut și asupra Domnului Isus Christos din pricina credincioșilor sale față de Tatăl său.

⁵² Apoi Domnul zice prin profetul său Maleahi că este împotriva celor ce „asupresc pe văduvă și pe orfan”. În timpul de acum sunt mulți oameni pe pământ cari sunt cu bunăvoință față de Dumnezeu, dăătorul vieții ; dar fiindcă n'au auzit adevărul și n'au avut ocazie să-l primească și să se așeze de partea lui Iehova sunt cu adevărat „orfani”. O văduvă este o femeie [un simbol al unei organizațiuni oarecare] fără bărbat. Iehova este

bărbatul femeii sau organizațiunii sale (Isaia 54:1—10). Există organizațiuni în țară în cari multe persoane, după cât se pare, ar voi să servească bucuries pe Domnul, dar sunt împiedecate dela aceasta de reprezentanții lui Satan ; astfel de organizațiuni sunt într'adevăr „văduve” fiindcă deși afirmă că Dumnezeu este bărbatul lor, el le leapădă. Este scris : „Religiunea curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu. Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntințați de lume” (Iacob 1:27).

⁵³ Prin aceasta Domnul explică prin profetul său ce înseamnă „religiune” adevărată. Religiunile cari sunt practicate de organizațiunile de sub supravegherea Diavolului constau din forme și ceremonii cari necinstesc pe Dumnezeu și pe Christos Isus. Urmașii adevărați ai lui Christos Isus, martorii unși ai lui Iehova, practică religiunea adevărată definită de Iacob, și ei fac aceasta prin faptul că și-au făcut de datorie regulată și strictă să meargă prin țară și să vizite pe „văduve” (adică organizațiunile cari doresc să fie lămurite despre Dumnezeu și împărăția lui) și pe „orfani” (adică pe oamenii cari suspină și gem din pricina uriciunilor pe cari le văd printre oameni, și cari flămânzesc și însetează după dreptate). Este datoria strictă și adevărată a celor credincioși de a cerceta și a mângâia pe unii ca aceștia prin faptul că le atrag atențiunea asupra adevărului. Tocmai aceasta este lucrul pe care-l fac astăzi martorii lui Iehova. Orice altă lucrare formală și regulată care este făcută în numele Domnului este o religiune falsă. Este vădit că apostolul întrebuițează aici cuvintele „religiunea adevărată” numai pentruca să deosebească lucrarea justă a unui urmaș al lui Christos Isus de formalismul numit „religiune creștină”, care este practică de multe organizațiuni în numele Domnului, dar care de fapt este un formalism diavolesc. Există mulți cari combat lucrarea martorilor lui Iehova care este făcută numai din ascultare iubitoare față de Dumnezeu, și acești potrivnici asupresc pe „văduvă” și pe „orfan”, după cum s'a spus mai sus ; adică când acești dușmani observă că unii caută adevărul și dreptatea, atunci se străduiesc să împiedece pe acești căutători de adevăr de a găsi adevărul. Între acești potrivnici sunt cuprinși și aceia cari deși susțin a servi pe Dumnezeu, totuși ar voi, dacă ar fi cu puțință, să oprească pe martorii lui Iehova să ducă vestea mângâietoare acelor cari sunt numiți „Ionadabi” sau „alte oi” și cari vor forma în curând „mulțimea mare de oameni”. A duce acestora mesajul adevărului formează o parte a lucrului de astăzi a martorilor unși ai lui Iehova. Potrivnicii și apăsătorii menționați aici de profet sunt aceia cari nu se „păzesc neîntințați de lume”, după cum descrie Iacob ; ei sunt aceia cari se amestecă cu organizațiunea satanică și printr'un compromis sau alte mijloace caută să dobândească favoarea ei. Este datoria Leviților antitipici, după ce au fost curățiți, să meargă între popor „să mângâie pe toți cei întristați” și să facă un semn pe frunțile lor prin faptul că le transmit o înțelegere inteligentă a scopului lui Dumnezeu (Isaia 61:2; Ezechiel

9:4). Chiar și în Sion sunt unii cari au lipsă de mângâiere, iar alții cari caută calea spre Sion dorind mângâierea, și martorii credincioși le vor și aduce mângâiere. Ceeace este spus aici nu este deloc în dezacord cu „Vestitorul numelui lui Iehova” din 15 Iunie 1952, ci este o întregire a celor explicate acolo.

⁶⁴ Mai departe Iehova este împotriva celor ce „nedreptălesc pe străin”; „cari sucesc dreptul străinului” (traducerea Nitzulescu); „cei ce alungă pe străin” (traducerea engleză Rotherham). Există în prezent o mulțime de dovezi că aceluia cari au fost străini în ceea ce privește împărăția lui Dumnezeu și cari caută acum calea spre Sion, li s'a făcut mare nedreptate. Toți cei ce sunt consacrați lui Dumnezeu și împărăției sale, și toți cei ce caută calea spre Sion, sunt străini față de lumea lui Satan și față de servitorii săi cari conduc lucrurile acestui pământ. Acesta găsește exprimare în următoarele cuvinte ale Psalmului: „Sunt un străin pe pământ: nu-mi ascunde poruncile Tale!” (Psalm 119:19).

⁶⁵ Isus a zis că a fost un străin și toți urmașii săi sunt străini în lumea lui Satan (Matei 25:35). Cei ce iubesc pe Dumnezeu nu sunt doriți de cei din organizațiunea lui Satan (Tefania 2:1; după traducerea engleză). În aceștia sunt cuprinși și „alte oi”, Ionadabii sau mulțimea mare de oameni. Filistenii antipatici ca reprezentanții principali ai Diavolului de pe pământ urăsc pe străini și le fac mare nedreptate. „Ionadabii” au locuit în corturi, ceea ce înseamnă în mod simbolic că sunt străini în această lume rea și așteaptă împărăția dreptății sub domnia lui Christos (Ieremia 35:7—10). Toți cari caută să cinstească pe Dumnezeu și Christos sunt așa dar străini în lumea aceasta. La îndemnul ierarhiei romano-catolice stăpânitorii politici caută să alunge de pe pământ pe acești străini pentru că mărturisesc pentru numele lui Iehova și organizațiunea sa dreaptă. Când acești consacrați lui Dumnezeu merg ca să servească pe Domnul, dușmănilor încearcă să-i alunge din locul respectiv; și când merg din casă în casă ca să mărturisească împărăția lui Dumnezeu, reprezentanții Diavolului încearcă să-i alunge din vecinătate. Din îndemnul ierarhiei romano-catolice martorii lui Iehova și tovarășii lor sunt pârși la autorități. Tribunalele și alte puteri guvernamentale ale țării le contestă drepturile în mod arbitrar. Rut a reprezentat o clasă de oameni cari au fost străini față de organizațiunea lui Dumnezeu, și rudenția ei crudă cea mai apropiată a căutat să o alunge din țară (și prin aceasta și pe clasa reprezentată de ea). În același chip există în ziua de astăzi unii cari afirmă a fi în adevăr dar cari pun pietre de poticnire în calea martorilor lui Iehova prin faptul că le zic că acum nu este încă timpul pentru strângerea mulțimii mari de oameni, ci trebuie așteptat mai întâi un timp mai favorabil. O astfel de vorbire și purtare înseamnă o nedreptate față de străin, și cine săvârșește o astfel de nedreptate arată prin fapta sa că nu se teme de Domnul. Cine turbură în felul acesta lucrul Domnului nu este înțelept și nu poate înțelege desfășurarea profeției. Intrucât

astfel de oameni nu sunt cu întreagă inima pentru Domnul, sunt împotriva lui și nu arată pricepere fiindcă nu pot să aibă o înțelegere clară (Daniel 12:10). Din acest motiv nu sunt binecuvântați de Domnul și n'au „bucuria Domnului”. 'El binecuvintează pe cei ce se tem de Iehova' (Psalm 115:13). „Da, mântuirea Lui este aproape de ceice se tem de El, pentruca în țara noastră să locuiască slava”. (Psalm 85:9). Frica de Iehova înseamnă „urirea răului; trufia și mândria, purtarea rea și gura mincinoasă” (Proverbe 8:13). Cei ce turbură lucrarea Domnului sau încearcă să facă, sunt călcători ai legii lui Dumnezeu sau nelegiuți, și despre aceștia stă scris: „Nelegiuirea celui rău zice inimii mele: 'Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui’” (Psalm 36:1).

⁶⁶ Noi ne aflăm acum în ziua lui Iehova când lucrul său trebuie făcut în ascultare față de poruncile sale; și el n'a indicat în niciun chip că noi trebuie să descurajăm pe cineva care a început odată să facă lucrul Domnului cu energie, de a-l continua, sau să-l încurajăm să lese să-i slăbească mâinile. Domnul a descoperit poporului său „oile” cari vor forma mulțimea mare de oameni, și că însărcinarea de acum și lucrul de astăzi al rămășiței credincioase constă din aceea de a duce acest mesaj aceluia cari caută adevărul și dreptatea, și ei trebuie să facă lucrul acesta acum; și orice vorbe cari au de scop să încetinească lucrul sunt o violență făcută organizațiunii lui Dumnezeu. Devotații Domnului vor da ascultare poruncilor sale, și ei ascultă de el care le zice acum: „Să nu-ți slăbească mâinile!” (Tefania 3:16). Nechibzuiții cari voiesc să oprească așa dar marșul înainte plin de râvnă și energie spre a duce mesajul împărăției Ionadabilor, sucesc dreptul străinului și violența Cuvântului lui Dumnezeu.

⁶⁷ Ambițiunea de a fi văzut în ochii oamenilor este egoism, și când un astfel de egoism este întrebuințat pentru a încetini lucrarea Domnului prin aceasta se face o mare nedreptate străinilor din organizațiunea lui Satan. Pentru a avea aprobarea marelui Judecător și pentru a-i putea aduce un dar în dreptate, trebuie lepădat tot egoismul, și mai cu seamă dorința egoistă de a avea aprobarea oamenilor. Dacă cineva aude cu plăcere că se spune despre el că este foarte înțelept și învățat, merge pe o cale primejdioasă. După profeția scrisă de Maleahi aceasta este marea probă la care sunt supuși acum toți cari au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu: „Cine va rămânea în picioare?”, adică cine va rămânea statornic în marea încercare și-și va păstra neprihânirea față de Dumnezeu? Este sigur că Iehova nu va permite nimănui să rămână în organizațiunea lui care nu-i este devotat în mod dezinteresat și complet și care nu sprijinește cauza sa cu întreaga inimă. „Incolo, ce se cere delă ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios” (1 Corinteni 4:2). Mândria și ambiția nu vor scăpa neobservate de Dumnezeu. Insuși Domnul conduce afacerile sale, și nici-o gură omenescă să nu-și permită să zică: „Lucrarea Domnului nu isprăvește nimic”. Cine vorbește așa

se împotrivesc cu aceasta Domnului și zice cum următoarele: 'Domnul nu se pricepe să-și conducă afacerile'. Psalmistul însă zice aceloră cari au consimțit să servească pe Dumnezeu: „Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubiți de El. Căci Domnul păzește pe cei credincioși, și pedepsește aspru pe cei mândri. Fiți tari, și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!” (Psalm 51:23, 24).

(Urmează)

Intrebări pentru studiu.

Alin. 40—42. La cine se aplică lucrarea de curățire și topire?

Ce dovedește aceasta? Descrie felul de a lucra prescris în Maleahi 3:4, 1 Ioan 4:17, 18, Filipeni 1:28, 29 și Matei 10:28.

Alin. 43—54. În cece privește Maleahi 3:5: Aplica declarația: „Mă voi apropia de voi pentru judecată”. Arată cine sunt „fermecătorii” și descrie lucrul lor cu ajutorul scripturilor, și arată cum va fi Iehova un martor între împotriva lor. Fă acelaș lucru cu privire la „preacurvari”, „cei ce jură strâmb” și „cei ce cypresc plata simbriașului”. Cine sunt „văduvele” și „orfani” cari sunt citați aici, și cum sunt asupriți, după cum este prezis aici?

Alin. 55. Mai departe arată cu ajutorul scripturilor și faptelor cine este „străinul” care este „nedreptățit”. Explică declarația: „Eu voi fi un martor între împotriva celor ce nu se tem de mine”.

Alin. 56, 57. Care este așa dar situația de astăzi? și cum vor lucra cei credincioși pentruca să poată „suferi” ziua aceasta și să poată „rămăncea în picioare” în judecată?

(W. T. din 1 Noembrie 1936).

M A L E A H I

(PARTEA II-a).

„Dar pieirea va atinge pe toți cei răzvrățiți și păcătoși, și cei ce părăsesc pe Domnul vor pieri” (Isaia 1:28)

I EHOVA nu se schimbă. El și-a exprimat scopul de la început, și acest scop va fi executat întocmai după cum a zis el: „Da am zis-o și o voiu face să vină, am cugetat-o, și o voiu și face” (Isaia 46:11; trad. Nitzulescu). „Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute din vecinicie toate lucrările sale” (Faptele Apostolilor 15:18; Biblia Miniatur). El și-a făcut cunoscut scopul de a alege din lume un popor pentru numele său, și anume pe Christos Isus și pe cei 144.000 de membrii ai casei sale regale, mai departe de a aduna la sine o ceată de „alte oi”, Ionadabii sau „mulțimea mare de oameni”; și el va face lucrul acesta în felul său bun, la timpul său hotărât și după voia și plăcerea sa. El și-a făcut cunoscut scopul să curețe cerul și pământul de tot ce turbură sau încearcă să turbure lucrul său. El a accentuat aceasta atât de mult în Cuvântul său încât nu poate să existe nici-o îndoială despre acea că el cere credincioșie deplină și neștrămutată dela toți cari voiesc să rămână în favoarea sa. El va nimici pe cei răi și va păzi pe toți cei drepti. Pe toți cei ce săvârșesc nelegiuire îi va mistui.

2. În armonie cu această concluzie zice Domnul prin profetul său: „Căci Eu, Domnul, nu Mă schimb; de aceea, voi, fii ai lui Iacov, n'ati fost nimiciți” (Maleahi 3:6). Dumnezeu a cunoscut dinainte clasa de persoane cari vor primi favoarea lui, și el, firește, ar fi putut să știe dinainte pe fiecare persoană în mod individual, însă n'a făcut aceasta. Dumnezeu nu se uită la fața omului. Scopul său formal este să-și păstreze pentru sine o rămășiță spre justificarea numelui său. „Fiii lui Iacov” cari, n'au fost nimiciți sunt membrii rămășiței, fiindcă această scriptură se referă la sfârșitul lumii unde am ajuns noi acum.

3. Pentruce n'au fost nimiciți acești fii ai lui Iacov? Ei au fost probați prin focul marelui Topitor și au trocut prin foc ca aprobați din pricina credinței și credincioșiei lor, și din cauză că și-au păzit neprihănirea față de Iehova. Ei au clădit pe temelii ade-

vărată. Christos Isus, „cel răstignit”, și când focul a mistuit „fânul”, „lemnul”, și „trestia”, s'au bucurat că sunt de partea Domnului, și ei stau mai departe neștrămutați pe temelii vecinice. Ei și-au păzit neprihănirea față de Dumnezeu, și acum trebuie să-și păstreze mai departe integritatea față de el. Domnul își exprimă în cuvintele următoare din nou scopul de a nimici pe cei răi și de a ține în viață pe cei drepti: „Chiar dacă poporul tău, Israele, ar fi lla număr ca nisipul mării, totuși numai o rămășiță se va întoarce, căci nimicirea celor necredincioși este hotărâtă, făcând să se reverse neprihănirea după alte trădători: dreptatea” (Isaia 10:22).

4. Iehova a iubit pe Iacob pentrucă a arătat o credință neștrămutată în Iehova, și din cauza aceasta a primit aprobarea lui Dumnezeu. Iacob a preumbrit prin urmare pe ceata care iubeste pe Dumnezeu și dovedește iubirea ei prin ascultarea lui credincioasă față de el. „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urit” (Romani 9:13). Dumnezeu urăște și pe clasa preumbrită prin Esau. Dumnezeu a arătat iubirea sa față de Iacob cât și față de Esau până când Esau și-a descoperit necredincioșia față de Dumnezeu (Evrei 11:9—21). Domnul referindu-se în mod profetic la cele două clase reprezentate de Esau și Iacob, a făcut pe profetul său Maleahi să scrie: „V'am iubit, zice Domnul! Și voi ziceți: 'Cu ce ne-ai iubit?' Nu este Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totuși am iubit pe Iacov, și am urit pe Esau, i-am prefăcut munții într'o pustietate, și moștenirea lui am dat-o șacalilor din pustie” (Maleahi 1:2, 3).

5. Legea lui Dumnezeu este clară și limpede și nu se schimbă; și el zice despre cei credincioși și cei nelegiuți: „Domnul răzește pe toți cei ce-L iubesc, și nimicește pe toți cei răi” (Psalm 145:20). Când hotărârea lui Iehova va fi executată, atunci va avea un univers curat și fiecare creatură vie va fi de partea sa și va cânta lauda sa (Psalm 150:6). Cine începe

să umble pe urmele lui Isus să fiină în minte legea neschimbată a lui Dumnezeu. Este cu neputință pentru cineva să meargă mai departe pe calea cea dreaptă, numai dacă își nutrește spiritul cu hrana prețioasă spirituală pe care a pregătit-o Iehova.

6. Apostolii credincioși ai Domnului Isus Christos au fost priviți ca părinții acelor care au venit mai târziu (2 Petru 3:4; 1 Ioan 2:13). Nu că doară ar fi trebuit să li se deie titlul de „tată“, ci Domnul i-a întrebuintat să recunoască pe alții în mod public, cari au intrat în organizațiunea sa, și în felul acesta se poată spune în armonie cu Sfânta Scriptură că acești fii ai lui Dumnezeu au fost născuți în înțelesul acesta de apostoli. Cum zice Pavel: „Nu vă scriu aceste lucruri, ca să vă fac rușine; ci ca să vă sfătuiesc ca pe niște copii prea iubiți ai mei. Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Christos, totuși n'aveți mai mulți părinți; pentru că eu v'am născut în Christos Isus, prin Evanghelie“ (1 Corinteni 4:14, 15).

7. La puțin timp după moartea apostolilor credincioși a început o cădere dela credință. Mulți dintre aceia cari s'au depărtat dela Domnul au început să cărtească și să critice ordinea orânduită de Domnul în adunare sau biserică și în serviciu. Acei cicălitori au cărtit împotriva felului cum a fost făcut serviciul fiindcă n'au fost onorați oameni. Din acel timp până în ziua de astăzi au existat între aceia cari au afirmat a fi consacrați Domnului ambițioși egoiști, și aceștia au fost cicălitori și cărtitori. Ei au disprețuit porunca lui Iehova, a marelui Tată și Dăător de viață, și învățătura mamei lor, a organizațiunii lui Dumnezeu (Proverbe 6:20). Ei au arătat așa dar acclăș spirit ca aceia cari au fost necredincioși în ziua lui Isus și a apostolilor. Pavel a descris cu aceste cuvinte astfel de oameni cari în zilele apostolilor au afirmat a fi în adevăr: „Și cuvântul lor va roade ca gangrena. Din numărul acestora sunt Imeneu și Filet, cari s'au abătut dela adevăr. Ei zic că a și venit învierea, și răstoarnă credința unora“ (2 Timotei 2:17, 18). Acei bărbați au vorbit vorbe deșerte și au stăruit să meargă pe căile lor egoiste. Astfel de oameni au fost totdeauna între aceia cari sunt consacrați Domnului. Sfânta Scriptură spune limpede că ei au părăsit orânduiele lui Dumnezeu și au devenit copii ai tatălui lor, ai Diavolului. Isus a vorbit în aceste cuvinte despre astfel de oameni cari au trăit în zilele sale: „Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorât pe prooroci. Voi dar umpleți măsura părinților voștri! Șerpi, pui de năpârce! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?“ (Matei 23:31, 33). Dumnezeu nu face regulile sale pentru anumite persoane lăsând afară pe celelalte, ci regulile sale se referă la toate persoanele în acelaș mod. Întrebarea este dacă creatura voiește să se supună regulii prescrise a Domnului sau nu.

8. Unii părăsesc pe Dumnezeu și ordonanțele sale de bunăvoie, pe când alții devin indiferenți față de datoriile lor prin influențare sau din îndemn propriu și după aceea se îndepărtează dela Domnul. Unora ca acestora le zice Dumnezeu prin profetul său: „Din vremea părinților voștri voi v'ați abătut dela poruncile Mele, și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul ostirilor. Dar voi întrebați: 'În ce trebuie să ne în-

toarcem?'“ (Maleahi 3:7). Aici cei rătăciți pe calea cea greșită sunt invitați să se întoarcă la Domnul, adică să părăsească indiferența și neglijența lor și să se consacreze din toată inima intereselor împărăției și justificării numelui lui Iehova, și să se așeze cu totul și complect de partea Domnului. Feriți-vă de influența rea a oamenilor și lepădați toată frica de oameni; aceasta conduce în cursa Diavolului, căci Diavolul întrebuintează această frică ca să prindă în laț pe cei fricoși (Proverbe 29:25). Despărțiți-vă de închinătorii la idoli, rupeți orice legătură cu organizația Diavolului și refuzați de a face un compromis cu această instituțiune nelegiuită sau de a avea ceva deaface cu ea.

9. Un exemplu din vechime este marele preot Eliașib și Amonitul Tobia (Neemia 13:4-28). Iehova a lăsat deschisă calea spre întoarcere atât timp cât cel rătăcit n'a mers prea departe și dorește în mod sincer a fi în armonie cu Dumnezeu. Domnul zice: „Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi“, și anume „cu îndurare“, după cum mărturisește profetul Zaharia (Zaharia 1:3, 16).

10. Se pare însă că numai puțini dintre acei cari apucă pe calea cea greșită pot fi întorși vreodată înapoi. Când cineva condus prin ambițiune egoistă apucă calea greșită devine orb față de faptul că se îndepărtează tot mai mult de calea lui Dumnezeu. Unul ca acesta n'are nici-o înțelegere a relațiunii sale cu Domnul. El poate vorbi altora cu înfocare despre necesitatea de a câștiga înțelegere, însă de fapt și în adevăr el însuși n'are înțelegere în înțelesul Sfintei Scripturi. „Înțelegere“ înseamnă a cunoaște și a aprecia adevărata legătură a unei creaturi cu marele Creator, și de asemenea și privilegiul și datoria ta de a umbla smerit cu Domnul Dumnezeu tău, ceea ce înseamnă a asculta în toată privința Cuvântul lui Dumnezeu și a nu avea dorința egoistă de a ajunge scopuri proprii, oricât de înțelept te-ai crede (Mica 6:8). Izraeliții cari au căzut dela Domnul găsesc perechea lor în ziua de astăzi în preinșii urmași ai lui Christos Isus cari nu văd și nici nu știu să aprecieze relațiune adevărată a creaturii cu Creatorul; de aceea au zis Izraeliții Domnului: „În ce trebuie să ne întoarcem?“ Ei n'au pus această întrebare pentru că să constateze în ce privință au păcătuit și cari au fost păcatele lor. Acelaș lucru se poate spune și despre aceia cari cugetă că se află pe calea cea dreaptă dar în realitate nu sunt. Aceștia au despre ei înșiși o părere mai înaltă decât se cuvine, ei se văd pe ei înșiși ca fără greșeli și nevinovați și cugetă că nu s'au abătut dela poruncile Domnului. Din acest motiv acești necredincioși iau în nume de rău când li se spune c'au părăsit calea cea dreaptă. Când sunt făcuți atenți la rătăcirea lor, se mânia pe aceia cari fac lucrul acesta; și aceasta arată că ei nu sunt deloc înțelepți. „Celce muștră pe un batjocoritor își trage dispreț, și cel ce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară. Dă înțeleptului și se va face și mai înțelept; învață pe cel neprihănit, și va învăța și mai mult! Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și cunoștința Celui Sfânt, este priceperea“ (Proverbe 9:7, 9, 10). Sfânta Scriptură fixează aci în mod clar regula că omul care nu se teme de Dumnezeu în înțelesul Sfintei Scripturi, nu este înțelept, și că pentru

a dobândi pricepere trebuie să aibă o cunoștință a Celui Sfânt și a legăturii sale adevărate cu Cel Prea Înalt.

11. Iehova răspunde după aceea la întrebarea nerușinată a celor necredincioși cari se țin încă tot nevinovați, și zice: „Se cade să înșele după alte traduceri: jefuiască un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?” Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?” Cu zeciuielile și darurile de mâncare“ (Maleahi 3:8). Cei necredincioși și fălarnici afirmă că stau de partea lui Dumnezeu și că aduc lui Dumnezeu tot ce-i sunt datori, și că prin urmare nu s'au cugetat niciodată să jefuiască și să înșele pe Domnul. În ceerce privește onestitatea și sinceritatea acelor cari susțin aceasta, Domnul este Judecătorul. El cunoaște motivul fiecăruia. Domnul însuși răspunde la întrebare: „Mă jefuiți“. Cum se poate una ca asta, fiindcă Dumnezeu este în cer și jefuitorii sunt pe pământ? Domnul Iehova are anumite interese pe pământ; aceasta cu deosebire din 1914 când a trimis pe Regele său ca să domnească, și în 1918 când a început să despartă pe cei adevărați de cei falși și a încredințat toate interesele pământești ale împărăției celor credincioși și i-a numit clasa „servului credincios și înțelept“. Toți cei ce se află într'un legământ cu Dumnezeu sunt datori să contribuie la desvoltarea și creșterea împărăției, căci tot ce au aparține Domnului, și ei trebuie să se ocupe de aceste interese ale împărăției lui Dumnezeu de pe pământ în numele Domnului. Ei sunt datori să poarte grije de aceste interese ale împărăției și să îplinească cu sârguință datoriile lor în legătură cu aceasta. Pentru a putea plăcea Domnului trebuie să fie cu totul de încredere și să lucreze conform legii lui Dumnezeu. Spre a se justifica pe ei înșiși, cei ce au puțină înțelegere și le lipsește înțelepciunea zic lui Dumnezeu: „Cu ce Te-am jefuit?“ Cel înțelept va fi doritor să se lese a fi învățat pentruca să poată merge pe calea adevărată, și nu va căuta să-și justifice faptele. El va ruga pe Domnul în smerenie adâncă a inimii să-l conducă pe căi veșnice și să-l învețe adevărul din pricina numelui său. Aceia însă cari au ținut la formalismul religios, și cari au cercetat adunările și au ascultat cuvântările numai pentruca să apară drepti, și cari au practicat așa zisa „desvoltare de caracter“ și exerciții evlavioase, sunt de fapt orbi față de starea lor adevărată. La întrebarea lor, Domnul le spune că l-au jefuit de „zeciuielile și darurile de mâncare“. Izraeliții au trebuit să deie zeciuiala lor în Ierusalim (Leviticul 27:30-32). Avraam a dat zeciuială regelui Melhisedec, preotul Celui Prea Înalt, și el a făcut aceasta pentru Domnul Dumnezeu (Geneza 14:18-20). Un copil adevărat al lui Avraam va aduce lui Dumnezeu și Regelui său, Christos Isus, ca și Avraam, ceea ce a fost simbolizat prin zeciuială (Geneza 28:20-22). Chiar și Leviții cari n'au avut moștenire în țară și au primit dela popor zeciuială, au dat din partea lor zeciuială marelui preot al lui Dumnezeu (Numeri 18:24-30). Ei au făcut aceasta pentru întreținerea templului și a acelor cari au servit în templu, și în acest scop s'a cerut dela popor să deie zeciuiala și să-și aducă darurile (Deuteronomul 12:19; 14:27-29).

12. În zilele lui Neemia se pare că această parte a profeției lui Maleahi s'a împlinit în mic. Izraeliții

nu și-au făcut datoria așa cum li s'a poruncit, și Neemia le-a amintit lucrul acesta cu stăruință: „Am auzit deasemenea că părțile Leviților, nu li se dăduseră, și că Leviții și cântăreții, însărcinați cu slujba, fugiseră fiecare în ținutul lui [fiindcă serviciul templului n'a fost sprijinit]. Am mustrat pe dregători, și am zis: 'Pentruce a fost părăsită Casa lui Dumnezeu [pentruce nu sunt lucrători când este atâta lucrul?]. Și am strâns pe Leviți și pe cântăreți, și i-am pus iarăș în slujba lor [în templu]. Atunci tot Iuda a adus în cămări zeciuială din grâu, din must și din untdelemn. Am dat cămărilor în grija preotului Selemia, cărturarului Tadic, și lui Pedaia, unul din Leviți, și le-am adaos pe Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, căci le mergea numele că sunt credincioși. Ei au fost însărcinați să facă împărțirile cuvenite fraților lor. Adu-ți aminte de mine, Dumnezeule, pentru aceste lucruri, și nu uita faptele mele evlavioase făcute pentru Casa Dumnezeului meu și pentru lucrurile cari trebuiesc păzite în ea!“ (Neemia 13:20-14).

13. Împlinirea mai mare a acestei profeții cade în timpul lucrării Ilie și Eliseu a bisericii lui Dumnezeu. În timpul acesta cei rebeli și alții cari au fost neglijenți și incapabili s'au ocupat cu lucruri egoiste în loc să asculte porunca Domnului și să facă cunoscut numele și împărăția lui altora cari voiesc să asculte. Aceasta a fost așa în perioada Ilie și mai cu seamă în perioada Eliseu; în timpul acesta a fost clădit templul și judecata a fost în curs.

14. Acelora cari neglijează sau refuză să asculte muștrarea lui Iehova, le zice: „Sunteți blestemați, câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!“ (Maleahi 3:9). Aceasta este o declarație solemnă și formală despre nimicirea apropiată a celor lepădați; și Dumnezeu cere acum dela martorii săi să facă sau să repete în numele său o astfel de declarație pentruca alții să o audă. Refuzul lor de a face în mod credincios să înainteze lucrarea Ilie până la sfârșitul ei în anul 1918, și frica lor care-i reține acum să sprijinească din toată inima lucrarea Eliseu aduce blestemul peste ei (Maleahi 4:5, 6). Invederat în această declarație a Domnului este cuprinsă întreagă „creștinătatea“, și afară de aceasta clasa servului rău, „omul păcatului“ și „bătrânii aleși“ cari nu se îndreaptă. Toți aceștia n'au făcut să înainteze interesele împărăției cărora le-au servit martorii lui Iehova până astăzi; ci, dimpotrivă, au făcut tot posibilul să înșele lucrarea împărăției, să o prezinte în mod fals, să o turbure, să o încetinească și să o împiedece. Acești oponenti sau potrivnici nu dau slavă lui Dumnezeu și lui Christos Isus și n'au niciun interes la justificarea numelui lui Iehova. Ei nu se interesează decât pentru ei înșiși, ei servesc, după cum zice apostolul, „rântecelui lor“ și sunt lepădați de Domnul (Romani 16:18; Filipeni 3:19). Iehova a avertizat pe Izrael prin gura profetului său, și acum face să se dea avertisment prin faptul că prin martorii săi atrage atențiunea asupra profeției despre aceste lucruri: „Dacă nu veți asculta, dacă nu vă veți pune inima ca să dați slavă Numelui Meu, zice Domnul oștirilor, voi arunca în voi blestemul, și voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am și blestemat, pentruca n'aveți pe inimă porunca Mea“ (Maleahi 2:2).

15. Blestemul care a căzut peste Izraelul natural a constat din aceea că roadele pământului lor au fost nimicite prin grindină, secetă și insecte (Hagai 1:11 ; 2:17 ; Ioel 2:25). Fructul a căzut de pe viță înainte de a se coace, și așa a fost lipsit poporul de binecuvântarea lui Dumnezeu (Maleahi 3:11). Aceasta a preumbrit ceea ce vine la sfârșitul lumii peste aceia cari se află într'un legământ cu Dumnezeu, dar cari se depărtează dela el.

16. Iehova arată apoi ce datorie le este impusă acelor cari au încheiat un legământ de a face voia lui ; și această datorie constă din sprijinirea intereselor împărăției sale. Izraeliții au înșelat pe Dumnezeu prin faptul c'au adus Domnului numai o parte a zeciuiei cerute dela ei. Ei au cugetat că pot să înșele pe Dumnezeu ; el însă le-a zis : „Blestemat să fie înșelătorul, care are în turma lui o viță de parte bărbătească, și totuși juruiește și jertfește Domnului o viță beteagă !” (Maleahi 1:14). Din acest motiv a zis Domnul Dumnezeu acelor cari au fost aspiranți la favoarea lui, și tot așa acelor cari sunt acum aspiranți la favoarea lui : „Aduceți însă la casa visteriei toate zeciuielele, ca să fie hrană în Casa Mea ; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgăzurile cerurilor, și dacă nu voi turna o binecuvântare de nu va fi destul loc s'o primiți” (Maleahi 3:10). Iehova a binecuvântat în ziua de astăzi pe poporul său ca niciodată mai înainte cu un belșug de adevăr despre el și împărăția lui. Mare este bogăția de fructe pe cari li le-a dăruit Domnul, și aceste fructe constau din belșugul de adevăruri descoperite despre Iehova și împărăția sa. Deși aceste adevăruri le sunt dăruite spre mângâierea lor proprie și spre însuflețirea speranței lor, totuși nu-i permis să profite de ele în mod egoist fără să se gândească și la alții. Aceste fructe au fost date poporului său ca să le ducă altora și să atragă atențiunea altora asupra lor și astfel să mângâie pe toți cei întristați cari flămânez și însetează după dreptate.

17. Cei luminați de adevăr trebuie să recunoască pe Iehova ca Dătătorul și să facă aceasta prin faptul că duc aceste fructe ale împărăției altora cari caută adevărul. Aceasta a fost preumbrit prin porunca dată cu privire la Leviți, străini, orfani, și văduve (Deuteronomul 14:22-29). Lozinca tuturor cari sunt devotați pe deplin lui Dumnezeu și Regelui său este : „Lucrarea lui Iehova a lui Dumnezeu, și a împărăției sale trebuie continuată ; prin urmare noi suntem totdeauna pentru Iehova și Justificatorul său”. Acești credincioși apreciază privilegiul lor de a sprijini serviciul templului, și ei fac lucrul acesta prin faptul că se străduiesc din toate puterile să răspândească mesajul împărăției. Ei duc zeciuiala lor în măsura deplină în camera Domnului și ascultă de sfatul Psalmistului : „Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui ! Aduceți daruri de mâncare, și intrați în curțile Lui ! Inchinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podobe sfinte, tremurați înaintea Lui, tot pământul !” (Psalm 96:8, 9).

18. „Cămărilor” Domnului se află în casa visteriei sale în Ierusalim, și acesta a preum-

brit templul lui Dumnezeu al organizației sale mari. Zeciuiala a servit spre a întreține lucrarea templului. Această zeciuială a fost adusă „ca să fie hrană în Casa Mea” nu ca să mănânce Iehova din ea, ci pentru servii lui activi cari au fost ocupați cu lucrul templului. Tot așa este și acum, aceia cari aduc Domnului o măsură deplină a serviciului, nu-i aduc nici-un folos ; însă prin aceasta li se dă ocazie să-și dovedească devotamentul și să-și păstreze neprihănirea și să ieie parte la justificarea numelui lui Iehova. „Puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor”. Cum ? Dovedind că noi știm că Dumnezeu își ține partea sa din legământ după cum a făgăduit. Așa arată sau dovedește cineva prin fapte credința sa. Aceasta nu înseamnă a încerca pe Dumnezeu, ci a urma poruncile sale. Domnul zice : „Puneți-Mă astfel la încercare... și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgăzurile cerurilor, și dacă nu voi turna o binecuvântare”. Prin aceasta Domnul dă asigurarea că va trimite acelor cari țin poruncile sale și i se devotază cu totul ploii de adevăruri și rouă de bucurii înviorătoare, și prin acestea va întări pe poporul său, apoi va urma un cules bogat de fructe din mâinile sale. Aceasta a fost făgăduit poporului cu ocazia încheierii legământului credincioșiei în Moab, și aceasta a preumbrit marea binecuvântare care vine asupra celor credincioși cari se află acum în legământul său pentru împărăție (Deuteronomul 11:13-15 ; 33:13, 28).

19. Că credincioșii lui Dumnezeu primesc binecuvântări în măsură bogată, arată cuvintele sale : „De nu va fi destul loc s'o primiți” ; „Freste îndestul” (traducerea Nitzulescu). În anul 1919 Domnul a făcut pe poporul lui să ieie parte cu sânguință la lucrul templului său. Au existat atunci ocaziuni de serviciu din belșug, și aceste ocaziuni au continuat de atunci până în ziua de azi. Asupra acelor cari au servit în mod credincios mai departe pe Dumnezeu și Regele său a turnat binecuvântări nenumărate. Ploi mari de adevăr au căzut din cer prin aceea că Dumnezeu a descoperit înțelesul profețiilor sale poporului său și l-a îngrijit atât de minunat încât cântă de bucurie și zice : 'Ce minunat !' aceasta este lucrarea Domnului și este minunată în ochii noștri. Să ne bucurăm și să ne veselim de ea ! În acest timp Domnul a priceput facerea de mașini tipografice și clădirea de tipografii, și punerea în funcțiune a multor mașini precum și punerea multor bărbați lângă aceste mașini cari au fost capabili să ocupe aceste posturi și altele în serviciul său. El le-a dat multe scrieri și cărți diferite cari cuprind mesajul său ca să le ducă poporului în casă și să mângâie pe cei ce caută dreptatea. La aceste privilegii Domnul a dăruit binecuvântarea sa prin faptul c'a făcut ca mesajul său să fie vestit prin radio, mașini de vorbit, gramofone ușoare de purtat și automobile sonore echipate complet, și prin întrebunțarea lor s'a lărgit posibilitatea de a pune mărturie atât înaintea stăpânitorilor cât și înaintea poporului de rând. Unșii s'au bucurat împreună de aceste binecuvântări, și ei au aflat desigur că pentru toate aceste binecuvântări „nu este destul loc” ca să se bucure de ele și să ducă mesajul fiecăruia, așa cum ar voi să facă bucurios. Bucuria lor a fost mare și ei se bucură mai departe foarte mult că le este permis să ducă mesajul la „alte oi” sau Ionadabi, și să-i invite

să ieie parte la serviciu și să ducă și ei aceste fructe ale împărăției altor flămânzi după adevăr. Toate acestea le-a făcut spre slava lui Iehova Dumnezeu și privind la justificarea numelui său sfânt. Cu bucurie își aduc aminte de porunca Domnului : „Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din venitul tău : căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug, și teascuirile tale vor geme de must“ (Proverbe 3:9, 10). Ei au avut parte într'adevăr de aceste binecuvântări făgăduite.

20. „Crestinătatea“ și „bătrânii“ cari „au visuri“, își bat joc de ideea că Iehova are un popor pe pământ pe care-l binecuvântează într'o măsură așa de mare. Iar alții cari sunt doritori să strălucească înaintea oamenilor ar voi să pună o piedică între roatele carului Domnului ; dar cu toate acestea cei credincioși merg înainte mai departe cu bucurie cântând lauda Celui Prea Înalt și a împărăției sale, și binecuvântările lor se înmulțesc tot meru. Și acum el îi face să se uite înapoi și să privească o parte a drumului pe care au mers până acum și le permite să vadă de ce îngrijiri și binecuvântări minunate ale lui Dumnezeu au avut parte, și aceasta înmulțește bucuria celor credincioși.

El apără pe cei credincioși

21. Iehova spune apoi rămășiței cuvinte de încurajare și mângâiere : „Și voi muștra pentru voi pe cel ce mănâncă (lăcsta), și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul ostîrilor“ (Maleahi 3:11). De când a fost curățit sanctuarul Domnul face o deosebire clară între Leviti antitipici credincioși și necredincioși. Amândouă clasele de Leviti sunt examinate în profetia lui Maleahi, fiindcă, după cum se vede, profetia este consacrată Levitilor antitipici. Prin curățirea sanctuarului Iehova a muștrat pe „bătrânii aleși“ și pe „servul rău“ prin faptul că ambi au fost alungați dela el și demascați prin publicarea și facerea de cunoscut a adevărului despre ei. Reprezentantii religiei „cristinătății“ cari se află sub conducerea ierarhiei romano-catolice și cari susțin a fi reprezentantii lui Dumnezeu și ai lui Christos, pot fi siguri că vor primi în curând o pedeapsă nimicitoare. Ei au încercat să împiedece pe rămășiță de a duce celor binevoitori mesajului împărăției, au combătut-o cu cruzime și au căutat să o stârpească. Ei au făcut aceasta ca instrumentele ascultătoare ale lui Satan, ale Balaurului celui vechiu, care este înghițitorul principal. Acesta este acela, care în străduința lui de a înghiți pe sămânța femeii lui Dumnezeu, aceasta este rămășița, întrebuințată pe sămânța femeii sale ; și Satan face aceasta fiindcă rămășița urmează poruncile Domnului Iehova și are mărturia lui Isus Christos (Apocalips 12:17). Ierarhia romano-catolică clasa „servului rău“ și „bătrânii aleși“ amărăți și cărtitori lucrează acum toți împreună împotriva rămășiței credincioase sau martorii lui Iehova de pe pământ. Spre a da celor credincioși asigurare și mângâiere Domnul le zice : „Voi muștra pentru voi pe cel ce mănâncă“. El face aceasta fiindcă cel ce mănâncă mângărește numele lui Iehova, și fiindcă martorii săi deși preamăresc numele său nu sunt deloc în stare dela sine să se măsoare

cu dușmanul. „Domnul a zis Satanei : 'Domnul să te muștre, Satano ! Domnul să te muștre, El care a ales Ierusalimul ! Nu este acesta lărmășița meai un făciune scos din foc ?'“ (Zaharia 3:2). „Fiți treji, și vegheați ! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcește, și caută pe cine să înghită“ (1 Petru 5:8). Când cineva devine îngâmfat și lăudăros și disprețuește porunca lui Dumnezeu, devine o parte a mulțimii lui Satan, și unora ca acestora Domnul le zice : „Tu muștri pe cei îngâmfăți, pe blestemații aceștia, cari se rătăcesc dela poruncile Tale“ (Psalm 119:21).

22. În timpul de acum Satan, Balaurul cel vechiu, induce în derorare pe mulți oameni prin numeroșii săi servi pământesti. Acești agenți ai săi pun la o parte învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu și le înlocuiesc prin învățături omenești, și prin aceasta conduc pe mulți în eroare. Acești învățători infumurați caută cu obrăznicie să cenzureze tot ce se spune în auzul poporului. Ei au devenit regulatori de recoltă spirituală, întocmai ca stăpânitorii politici cari au acum în mâni frânele și încearcă să reguleze recoltele și să reducă proviziunile de alimente pentru ca stăpânii comerțului să poată jumuli și mai mult pe popor. În acelaș chip încearcă și bărbații cari fac pe sfătătorii spirituali ai poporului, să reguleze și să reducă aprovizionarea cu hrană spirituală pentru ca negustorii de religie să poată jefui pe popor mai departe. Diavolul căugetă că poate să facă aceasta nepedepsit ; însă Domnul zice că-l va muștra „și nu vă va nimici roadele pământului“.

23. Rămășița lui Iehova duce acum poporului roadele împărăției, și acestea sunt „roadele pământului“ Domnului și a poporului său, și aceste nu-i permis să fie nimicite de dușman. Dumnezeu a hotărât ca poporul să audă adevărul, și niciunei puteri nu-i poate reuși să împiedece aceasta. Domnul zice : „Căci toiagul de cărmuire al răutății nu va rămânea pe moștenirea celor neprihăniți, pentru ca cei neprihăniți să nu întindă mâinile spre nelegiuire“ (Psalm 125:3). „Și voi, oile Mele, așa vorbește Domnul Dumnezeu : 'Iată, voi judeca între oaie și oaie, între berbeci și țapi'“ (Ezechiel 34:17). După aceea adresând cuvintele sale țapilor, cari se împotrivesc rămășiței credincioase și caută să împiedece ca oamenii de bine să audă adevărul, Domnul zice : „Este prea puțin pentru voi că pașteți în pășunea cea bună, de mai călcați în picioare și cealaltă parte a pășunii voastre ? Că beți o apă limpede, de mai turburați și pe cealaltă cu picioarele ?“ (Ezechiel 34:18).

24. Membrii mulțimii mari de oameni sunt „alte oi“ ale turmei Domnului, și potrivnicii împărăției lui Dumnezeu ar voi bucurios să facă să flămânzească pe oamenii de bine cari caută calea spre Sion, și de aceea caută să le strice hrana ; și, continuând, Domnul le zice : „Și oile Mele trebuie apoi să pască ce ați călcat voi cu picioarele voastre, și să bea ce ați turburat voi cu picioarele voastre !“ De aceea, așa le vorbește Domnul, Dumnezeu : „Iată că voi judeca între oaia grasă și oaia slabă... voi veni în ajutorul oilor Mele, ca să nu mai fie de jaf, și voi judeca între oaie și oaie“ (Ezechiel 34:19-22).

25. Roadele împărăției sunt produse prin puterea lui Iehova de „vița sa de vie adevărată“, Christos

sus. Satan încearcă să micșoreze acest produs și să facă pe popor să flămânzească. El încearcă să împiedece în tot chipul împărțirea fructelor adevărate ale împărăției, și în străduințele sale de a consolida parțea religioasă a organizațiunii sale nelegiuite, ridică așa zicând prețul prin aceea că face ca martorii lui Iehova să fie pârțiți c'au călcat legea prin faptul c'au făcut comerț fără permis oficial, și în felul acesta face ca mulți să fie pedepsiți cu amendă și să fie aruncați în închisoare. Ierarhia romano-catolică întrebunțează multele sale ziare ca să îndrepte asupra poporului lui Dumnezeu o bombardare continuă de propagandă pentruca astfel să nimicească într'un chip nelegiuit fructele împărăției; dar cu toate acestea este sigur că la timpul hotărît al lui Dumnezeu va avea parte de o înfrângere completă. Când această bandă infamă acaparează stațiunile de radio mai mari și oprește transmiterea adevărului prin ele, Domnul se îngrijește de aparate sonore, discuri de gramofon pe cari sunt înregistrate cuvântări biblice, aparate de vorbit și gramofone și face să fie puse în activitate. Mulți din poporul simplu nu sunt în stare să-și cumpere un aparat de radio, și din acest motiv echipamentul sonor amintit mai sus și mai cu seamă gramofonul portativ este o adevărată binecuvântare și mângâiere patru ei și un izvor de mare bucurie pentru rămășiță. Ierarhia romano-catolică trăiește acum cu convingerea sigură că este pe cale să câștige stăpânirea completă peste lume, și tratează pe popor cu aroganță, trufie, brutalitate și cruzime. Procederea acestei organizațiuni nelegiuite ar trebui să sperie chiar și pe martorii lui Iehova dacă n'ar fi primit dela Domnul toată asigurarea că peste puțin timp va nimici pe această organizațiune nelegiuită care caută acum să jefuiască pe cei credincioși și să păgubească pe popor. În loc să descurajeze pe rămășiță, procederea dușmanului, dimpotrivă, provoacă numai bucurie la cei credincioși; căci ei știu că ziua liberării lor și a tuturor oamenilor de bine a sosit. De aceea ei se bucură de ocările cari vin peste ei pentrucă fac voința lui Dumnezeu.

26. Proprietatea rămăntească a rămășiței lui Dumnezeu, care a fost liberată de Babilon și pusă în libertate, este pământul sfânt, adică pământul care este consacrat cu totul Domnului și de aceea este numit pământul sfânt (Zaharia 2:12). Pe acest pământ zice Iehova să cadă ploaia și roua lui, și Dumnezeu nu va permite să se întoarcă la el fără ispravă, ci ele vor împlini cu siguranță scopul său. El zice rămășiței credincioase: 'Dușmanul nu va nimici rodul pământului vostru, și vița voastră de vie nu-și va pierde rodul'. Christos Isus este adevărata viță; membrii rămășiței sunt mlădițele sale, și din mila lui Dumnezeu vor duce poporului fructe după voința Domnului (Ioan 15:1-8). Apăsătorilor cruzi și nesimțitori cari caută să păgubească cauza Domnului nu le va fi permis să nimicească roada și nici să pricinuiască uscarea și căderea ei. Rămășița nu va lăsa să cadă jos rodul Domnului de frică dinaintea dușmanului. Cu tot vântul vehement și dușman, ea continuă să ducă cu bucurie acest rod altora și va face lucrul acesta și pe mai departe. Făcând aceasta ea ascultă cuvintele încurajatoare ale Maestrului: „Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi pro-

slăvit" (Ioan 15:8). Rămășița nu va înceta până când va fi terminat lucrul. Acel „timp în câmpie“ (după Biblia engleză) menționat de profet este timpul Domnului de a termina lucrarea; înainte însă de a o termina să se deie înștiințare și avertisment națiunilor, și după aceea va da poruncă să se înceapă bătălia (Matei 24:14, 21). Iehova va „înlătura nelegiuirea“ și banda nelegiuită de pe pământ exact la timpul fixat când vor fi făcute toate pregătirile (Zaharia 3:9, 10).

27. Oamenii binevoitori sau „alte oi“ ale Domnului vor vedea că binecuvântarea Domnului este asupra rămășiței sale credincioase și se vor bucura de aceasta. Sămânța vizibilă a lui Satan, națiunile „creștinateții“, mai cu seamă ierarhia romano-catolică, bla stămă acum pe rămășiță și se roagă la dumnezeul lor să blesteme pe aceia cari duc poporului mesajul lui Iehova. Ei conspiră împotriva rămășiței și comit în mod public fapte violente cu ocazia executării acelei conspirațiuni împotriva poporului credincios al lui Iehova (Psalm 83:1-18). Diavolul și întregă organizațiunea sa vor fi nimiciți în Armagedon, și după aceea toți supraviețuitorii vor fi veseli și se vor bucura că martorii lui Iehova și-au dovedit neprihănirea față de Iehova, și că Domnul a liberat și a păzit pe cei ce-l iubesc. Despre aceștia zice Domnul: „Toate neamurile vă vor ferici atunci, căci veți fi o țară plăcută, zice Domnul oștirilor“ (Maleahi 3:12). Iehova zice unșilor săi cari rămân credincioși în serviciul lui Dumnezeu până la sfârșit: „Dar voi vă veți numi preoți ai Domnului, și veți fi numiți slujitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor, și vă veți fâli cu fala lor... Sămânța lor [rămășița semintei ei (Apocalips 12:17)] va fi cunoscută între neamuri, și urmașii lor printre popoare; toți ceice-i vor vedea, vor cunoaște că sunt o sămânță binecuvântată de Domnul“ (Isaia 61:6, 9).

28. În credință rămășița vede acum ce pregătiri a făcut Iehova pentru ea și pentru alții ce-l iubesc și apreciază harul său față de ei, și ea zice acum: „Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu: căci M'a îmbrăcat [acum] cu hainele mântuirii [m'a făcut cunoscut ca unul dintre aceia cari sunt mântuiți și prezervați din mila sa], M'a acoperit cu mantaua neprihănirii [după alte traduceri: dreptății]“ (Isaia 61:10). Rămășiței credincioase îi zice Domnul acum: „Veți fi o țară plăcută“, și anume din pricina „Solului legământului“ de care au plăcere (Maleahi 3:1). Cei înțelepți și credincioși sunt la el în templu și sunt luminați de el, și el le conduce activitatea.

29. Iehova are plăcere de rămășița lui fiindcă ea ascultă poruncile sale și astfel își arată iubirea față de Dumnezeu. El i-a dat un „nume nou“ și zice: „Nu te vor mai numi Părăsită, și nu-ți vor mai numi pământul [starea] un pustiu, ci te vor numi: 'Plăcerea Mea este în ea', și țara ta o vor numi Beula: 'Măritată'; căci Domnul își pune plăcerea în tine, și țara ta se va mărita iarăși [cu Domnul, cu capul Sionului, al organizațiunii sale]“ (Isaia 62:2-4; 2 Corinteni 11:2).

30. Observați marele contrast în cuvintele pe cari Domnul le adrezează acestei bande necredincioase. El

le zice : „Cuvintele voastre sunt aspre împotriva Mea, zice Domnul. Și mai întrebați : 'Ce-am spus noi împotriva Ta ?'” (Maleahi 3:13). Mai departe Domnul zice acestor necredincioși : „N'am nici o plăcere de voi, zice Domnul oștirilor, și nici nu primesc darurile de mâncare din mâna voastră !” (Maleahi 1:10). Acești necredincioși au susținut că sunt pentru Domnul și au purtat la înfățișare „o formă de evlavie”, „dar tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3:5). Cei necredincioși și fățarnici au fost numai flecari și lăudăroși, și Domnul este obosit de cuvintele lor fără rod (Maleahi 2:17). Ei se apropie de Domnul cu gura lor, dar inimile lor sunt departe de el (Isaia 29:13). Lor le zice Domnul : „Voi obosiți pe Domnul prin cuvintele voastre, și mai întrebați : 'Cu ce L-am obosit ?' Prin faptul că ziceți : 'Oricine face rău este bun [pentru că afirmă a fi un creștin și este legat cu vreo așa numită 'biserică'] înaintea Domnului, și de el are plăcere [fiindcă navighează sub steagul sau stindardul numelui său, adică se servesc de numele său ; însă urmează cursul lor propriu contrar Cuvântului lui Dumnezeu !] Sau : 'Unde este Dumnezeu dreptății [după alte trad. : judecării], [pentru că să devenim o pricină de supărare în ochii puternicilor din creștinătate] prin acea c'am vesti judecata lui Dumnezeu și ziua răzbunării sale ?'” (Maleahi 2:17).

31. Acești fățarnici întrebuințează „cuvinte... aspre împotriva Mea, zice Domnul”. Ei au adus mare ocară asupra numelui lui Iehova și au tras pe mulți oameni dela adevăr și i-au răscolat împotriva lui Dumnezeu și astfel au servit pe Diavolul și scopul său. Și apoi acești înșelători cu o formă de evlavie mai au obrăznicia să întrebe pe Domnul : „Ce-am spus noi împotriva Ta ?” Ei au spus și continuă să spună împotriva Domnului prin faptul că vorbesc împotriva publicării Cuvântului său cu privire la el și împărăția lui ; această veste a fost publicată de Societate și a fost dusă la popor de martorii și servii lui Iehova. Prin faptul că dușmanii se poartă cu violență față de mesajul său al împărăției și față de martorii lui, se poartă cu violență față de Domnul însuși (Matei 25:40, 45).

32. De când s'a început judecata Domnului în anul 1918 și cei egoiști sunt isgoniți, acești înși cari n'au fost aprobați plâng și urlă și scrâșnesc din dinți împotriva vestitorilor mesajului Domnului. Despre acești potrivnici zice Domnul prin profetul său : „Ați zis : 'Degeaba slujim lui Dumnezeu ; și ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui, și am umblat triști înaintea Domnului oștirilor ?'” (Maleahi 3:14).

33. Din timpul mersului înainte al martorilor lui Iehova care s'a început în 1922 până în ziua de astăzi, acești cărtitori alungați au zis : 'Martorii lui Iehova întrebuințează o metodă falsă și servesc degeaba pe Dumnezeu, ei ar trebui să vorbească mai mult despre iubire și să nu spună nimic despre răzbunarea lui Dumnezeu împotriva organizațiilor lumești ; dacă am servi pe Dumnezeu în felul acesta, atunci l-am servi în zadar și aceasta ar duce la ruina noastră ; din acest motiv nu facem nimic'. Ei disprețuiesc însărcinarea și porunca lui Iehova dată unșilor săi prin care li se ordonează „să vestesc... o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru”. Ei nu văd că cineva nu poate să servească pe Iehova numai pe o singură cale în mod

credincios și adevărat, și astfel se despart și se împotrivesc aceloră cari servesc pe Dumnezeu pe calea ființată de el. Astfel de potrivnici sunt egoiști, au o „mare iubire de bani” care este „rădăcina tuturor relelor”, adică au o dorință egoistă după câștig personal ; și deoarece vestirea cu curaj a adevărului Cuvântului lui Dumnezeu nu le-ar aduce câștig egoist, după cum văd acest lucru li se pare „zadarnic” „Bătrânii aleși” se lasă stăpâniți de acest spirit egoist și din acest motiv le zice Dumnezeu : „Ați zis... ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui, și am umblat triști înaintea Domnului oștirilor ?” Prin aceasta arată că ei n'au o credință adevărată și n'au nici-o pricepere sau înțelegere spirituală, și din acest motiv ei nu văd niciun folos personal în aceea de a servi pe Dumnezeu după cum a poruncit el. Ei nu mai văd acum nici-o ocazie să strălucească înaintea oamenilor, nici-o posibilitate de a fi onorați și lăudați. Titlurile și onoarea lor luminează au dispărut, și ocaziile au trecut pentru ei să țină cuvântări solemne pline de interpretări proprii și proverbe înțelepte ca să fie văzuți ca învățători și conducători ; și de aceea zic ei : „Ce scop are lucrul acesta ?” În mod asemănător s'a exprimat cineva decurând : „Eu nu pot scoate nici atâta din 'revistă' încât să pot pregăti o cuvântare pentru frați”. Acesta a arătat prin aceasta în mod vădit în ce stare se află, și anume că n'are o pricepere spirituală a lucrurilor pe cari le-a dăruit Domnul poporului său. Aceste persoane mânate de egoism au trecut cu vederea Cuvântul lui Iehova pe care l-a rostit prin îngerii lui aceloră cari s'au consacrat să facă voința sa și cari din acest motiv sunt candidați de drept la împărăția lui : „Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire : 'Așa vorbește Domnul oștirilor : 'Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici'” (Zaharia 3:6, 7).

34. Înaintea oamenilor acești potrivnici apar foarte așezați, solemni și evlavioși, și astfel își zic lor și alora cari voiesc să-i asculte. „Degeaba... am umblat triști înaintea Domnului oștirilor lam umblat îmbrăcați în negru (Biblia Paralel), adică degeaba ne-am arătat înaintea oamenilor în cenușa umilirii voluntare, în haine de doliu și veșminte pioase, ca banda fățarnică ce este descrisă în Zaharia 7:1-7”. Ei sunt asemenea fățarnicilor ce sunt descriși de Domnul ca având o înfățișare posomorită și cari își slutesc fețele pentru că să fie văzuți de oameni ; ei „și-au luat răsplata” zice Domnul (Matei 6:16). Ei n'au intrat niciodată în bucuria Domnului fiindcă n'au avut nici măcar o înțelegere a justificării numelui lui Iehova... Pentru că, în mijlocul belșugului tuturor lucrurilor, n'ai slujit Domnului, Dumnezeului tău, cu bucurie și cu dragă inimă” (Deuteronomul 28:47). Ei nu văd că acum este timp de a servi Domnului cu bucurie, după cum a poruncit el. „Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor cari mărturisesc Numele Lui” (Evrei 13:15).

35. În zilele lui Maleahi au trăit Izraeliți cari au fost duși odinioară în prinsoare la Babilon, dar după aceea au fost eliberați. Cei întorși cari au avut spiritul devotamentului față de Dumnezeu, au clădit din nou templul. Intre ei au existat unii cari nu și-au făcut

parte de lucru și au invidiat pe rudeniile lor cari s'au bucurat de privilegiul lor de a lua parte la clădit. Așa au vorbit cei cârtitori în mod greșit : „Acum fericim pe cei trufași ; da, celor răi le merge bine ; da, ei ispitesc [după alte traduceri : încearcă] pe Dumnezeu, și scapă !“ (Maleahi 3:15).

36. Observați cum arată faptele cari s'au întâmplat după venirea Domnului la templu o împlinire completă a acestei părți a profetiei. Când Domnul a pregătit calea înaintea lui Iehova, o mulțime de persoane au susținut a fi „în adevărul prezent“ ; așa a fost mai cu seamă din 1914 încoace. Mulți cari au afirmat atunci a fi în adevăr au fost, după cum obișnuiau să se exprime, „gata de a fi răpiți“, și au așteptat să fie răpiți imediat în cer ca să ajute la guvernarea lumii. Anul 1914 a venit și a trecut și ei au fost încă tot pe pământ. Ei au cercetat din nou măsura piramidei din Egipt și au fixat o dată mai târzie pentru înălțarea în cer ; și când a trecut și acel timp, ei au fost încă tot pe pământ. Ei învățaseră dela învățătorul lor că timpurile națiunilor au trecut în anul 1914 ; ei însă nu văzuseră că făcătorii de nelegiuire din „creștinătate“ nu stat încă tot în frunte în timp ce ei cari în 1914 au fost gata să meargă în cer, încă tot n'au fost proslăviți. Ei au fost așa dar dezamăgiți. În anul 1918 Domnul a venit în templu și judecata sa a despărțit pe cei sinceri de cei nesinceri. O parte a recunoscut privilegiul ei de a servi pe Domnul și s'a bucurat de acest privilegiu și s'a lăudat cu mândrie în Domnul, însă nu în vreo creatură oarecare. Alții însă n'au văzut niciun privilegiu de serviciu și au refuzat să ieie parte la serviciu, și când au observat că au fost puși la parte de Domnul, atunci au vorbit în mod greșit despre clasa credincioasă : „Acum fericim pe cei truși“. Ei însă n'au crezut într'adevăr că cei invidiați în felul acesta au fost fericiți. Intrucât acești cârtitori și nemulțumiți și-au pregătit o metodă proprie cum trebuie făcut lucrul Domnului și s'au bucurat de acea au numit „libertatea cu care ne face liberi Christos“, ei și-au închipuit că sunt fericiți. Însă în realitate n'au fost. Apoi au început să încerce să facă nemulțumiți și pe alții din clasa credincioasă și să-i înduplece să se alăture lor și să devină „independenți“. Cam prin 1922 au început cei credincioși să vadă că Domnul a venit în templu, și ei nu numai c'au fost fericiți, ci s'au bucurat foarte mult de aceasta (Psalm 118:21-25). La puțin timp după aceea Domnul a descoperit celor credincioși că Satan a fost aruncat din cer și organizațiunea lui (Babilon) a căzut din cer și totul s'a pogorât acum pe pământ. Acest adevăr a umplut inimile celor credincioși cu bucurie crescândă. Ei au intrat în bucuria Domnului și s'au bucurat foarte mult că le-a fost dat să ieie parte la justificarea numelui lui Iehova (Apocalips 12; Matei 25:21). Intrucât cei ce n'au luat parte la lăudarea numelui (cari prin urmare n'au luat parte la lăudarea Domnului) au fost orbi față de aceste adevăruri, aceasta a mărit numai invidia în inimile lor și au început să bată pe frații lor și să se amestece cu lumea. Ei au format clasa numită „servul rău“ (Matei 24:49), și au devenit cu totul orbi.

37. Clasa celor cârtitori împotriva lui Dumnezeu au așteptat să fie luați în cer dar cari s'au aflat tot pe pământ, au zis : „Celor răi le merge bine“,

adică lumea veche rea stă încă în picioare și noi suntem tot aici. Privind cu invidie la clasa servului credincios și înțelept care merge înainte cu bucurie și vestește neîncetat ziua răzbunării Dumnezeului nostru și prezenta Regelui și a împărăției cei cârtitori au zis și continuă să zică : „Ei încearcă pe Dumnezeu, și scapă !“ Ei nu pot înțelege faptul, și de aceea nu pot avea bucurie, că cei credincioși 'au încercat pe Dumnezeu' (dar nu l-au ispitit), așa cum le-a zis să facă și anume să aducă la casa visteriei toate zeciuielile. De aceea cei nemulțumiți n'au avut parte de binecuvântările cari au venit peste cei credincioși. Cei murmurători au zis neîncetat că atitudinea justă pentru un creștin este să nu spună nimic ce-ar putea să scandalizeze pe stăpânitorii acestei lumi, cari în realitate sunt reprezentanții Diavolului. Acești cicălitori nu înțeleg ce a zis Dumnezeu lui Faraon, reprezentantul Diavolului, și prin urmare Diavolului însuși, și anume : 'El l-a lăsat să rămână în picioare până la timpul rânduit când își va manifesta puterea și va pune pe martorii săi să meargă pe pământ în toate părțile ca să vestească numele său înainte de nimicirea organizațiunii lui Satan în Armagedon' (Exodul 9:16). Cei cârtitori n'au observat că Iehova a liberat pe rămasița credincioasă din Babilon, organizațiunea lui Satan, și a adus-o în Sion, în organizațiunea lui Iehova, și a făcut-o liberă în Christos prin faptul c'a adus-o în locul ascuns al Celui Prea Înalt, și anume în templul lui Dumnezeu ; mai departe, că cei credincioși au fost învățați de Domnul în templu și conform poruncii sale au mers și au vestit de pe acoperișul caselor mesajul împărăției sale (Matei 10:27). Izraeliții spirituali necredincioși, după ce au devenit odată orbi, se protestează, adică ei nimicesc privilegiile și ocaziile de a servi pe Domnul, prin ceea ce arată ce tâmpiți și proști sunt : ei nu pot să înțeleagă și nici nu-i permis să înțeleagă. „Omul prost nu cunoaște lucrul acesta, și cel nebun nu ia seama la el. Dacă cei răi inverzesc cu iarba, și dacă toți cei ce fac răul înfloresc, este numai ca să fie nimiciți pe vecie“ (Psalm 92:6, 7). Prin faptele sau purtarea lor ei zic : 'Domnul nu se pricepe să-și conducă afacerile ; nu există Dumnezeu în fruntea acestei lucrări, și cei ce lucrează în ea nu ajung la niciun rezultat. 'Revista' s'a înșelat în trecut, și pentru ce să nu zicem acum că se înșală din nou ? 'Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar înțeleptul ascultă sfaturile' (Proverbe 12:15). „Nebunului nu-i este de învățătură, ci vrea să arate ce e în inima lui“ (Proverbe 18:2). „Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia nebună o dărâamă cu înseși mâinile ei“ (Proverbe 14:1).

Cei ce se tem de Dumnezeu

38. Observați acum deosebirea dintre cei ce se tem de Dumnezeu și cei ce gădesc greșeli și se plâng, aceștia sunt cârtitori și răsvrățitori împotriva Domnului. Mulți nu pricep ce se înțelege sub frica de Dumnezeu. Explicația în acord cu Sfânta Scriptură dată de Domnul însuși este că cineva care este mândru și arogant și rostește cuvinte pline de răutate, este mândru de egoism și inima lui este tocmai contrarul iubirii : unul ca acesta nu se teme de Domnul (Proverbe 8:13). Cine iubeste pe Dumnezeu se străduiește

să țină poruncile sale și se teme să facă ceva ce este împotriva poruncilor sale. El se teme să facă ceva ce-ar putea aduce pagubă cuiva, ci, dimpotrivă, se străduiește să facă bine tuturor, mai cu seamă acelor cari aparțin casei credinței. Cei ce se tem într'adevăr de Dumnezeu se bucură și vorbesc unul cu altul despre el și poruncile lui, și se ajută unii pe alții în mod sânguitor de a urma poruncile sale. Din acest motiv zice Iehova prin profetul său Maleahi : „Atunci cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul ; Domnul a luat aminte și a ascultat ; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înainte Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, și cinstesc Numele Lui” (Maleahi 3:16). Servii credincioși ai lui Dumnezeu aruncă dela ei toată frica de oameni ; deoarece ei își dau bine seama că frica de oameni conduce în cursa Diavolului (Proverbe 29:25). Când de pildă cineva este dat în judecată pentru că a propovăduit evanghelia împărăției, după cum a poruncit Domnul, și funcționarii tribunalului încearcă să intimideze și să sperie pe acuzat, și când acest martor de frică de oameni nu depune mărturie pentru numele și onoarea lui Iehova și face compromisuri ca să scape de mânia oamenilor, o astfel de purtare este necredincioasă față de Domnul și conduce pe un astfel de necredincios deadreptul în cursa Diavolului. Pentru copiii lui Dumnezeu nu rămâne numai un lucru : și acesta este să mărturisească adevărul, să se încreadă totdeauna în Domnul și să-l recunoască în toate căile ; și conform făgăduinței sale va ocroti și va păzi pe astfel de credincioși. Dumnezeu nu arată părtinire față de creaturi ; și datoria noastră este să umblăm ascultători cu el, și să nu arătăm părtinire și nici frică, ci să vorbim totdeauna spre onoarea lui Iehova. Să presupunem că a spune adevărul aduce pe cineva în primejdie de a fi pedepsit mai aspru, totuși acesta nu este un motiv de a nu fi credincios Domnului.

39. Când a stat Isus înaintea guvernatorului roman, el a zis pe față : „Eu pentru aceasta M'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu” (Ioan 18:37). Nimeni nu poate să fie credincios și să-și păzească neprihănirea față de Dumnezeu dacă în același timp caută să facă un compromis cu Satan și cu organizațiunea lui. Dacă între astfel de împrejurări ne lepădăm de Domnul, atunci putem să așteptăm că și Domnul se va lepăda de noi. „Dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 10:33).

40. Ce trebuie să spună cineva când este acuzat că a propovăduit evanghelia împărăției contrar legii țării? Desigur trebuie să întrebuințăm cuvinte asemănătoare celor ce urmează : „Eu mi-am consacrat viața lui Iehova Dumnezeu și mă străduiesc în chip serios să calc pe urmele lui Christos Isus care spune totdeauna adevărul. Domnul mi-a poruncit să mărturisesc adevărul despre numele și împărăția lui. Legea lui Dumnezeu stă cu mult mai presus de legea puterilor pământești ; prin urmare legea lui Dumnezeu este supremă. Eu iubesc pe Dumnezeu și trebuie să dovedesc aceasta prin ținerea poruncilor sale ; și fiindcă el mi-a poruncit să propovăduiesc Evanghelia aceasta a împărăției, voi face aceasta în toate ocaziile, orice mi-ar

face oamenii din pricina aceasta. Dacă din pricina ascultării mele credincioase față de Dumnezeu voi fi ucis de oameni egoiști, aceasta va fi cu mult mai bine decât să mă leapăd de Domnul meu și din pricina aceasta să sufăr nimicire veșnică. Eu voi urma poruncile Domnului Isus care a zis urmașilor săi : „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot ucide sufletul ; ci temeți-vă mai degrabă de Celce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă” (Matei 10:28). O astfel de atitudine înseamnă curaj și lipsă de frică în mărturisirea adevărului în ziua judecării în care trăim noi acum, și cine a încheiat un legământ de a asculta pe Dumnezeu, trebuie să lucreze așa (1 Ioan 4:17, 18).

41. Poporul lui Dumnezeu trebuie să stea acum umăr la umăr pentru numele său (Filipeni 1:27, 28). Despre acești credincioși zice profetul : „Atunci cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul [după Biblia Paralelă : fiecare cu prietenul său]”. Leviții pe cari Domnul i-a aprobat cu ocazia probei judecării au fost aduși în locul ascuns, adică în templu ; ei au fost „răpiți... ca să întâpinăm pe Domnul în văzduh”, adică într'o stare invizibilă ochilor omenești, și ei vorbesc unul cu altul nu ca să stârnească îndoială și certuri sau să descurajeze, ci ca să se edifice unul pe altul în credința sfântă și în ascultare față de porunca lui Dumnezeu să se îndemne unul pe altul să iei parte la serviciu cu energie. „Indemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice : 'Astăzi', pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului” (Evrei 3:13).

42. Diavolul, lucrând prin instrumentul său descoperit ierarhia romano-catolică, și stăpânitorii Germaniei zic că poporul lui Dumnezeu nu-i permis să se adune nici măcar ca să prăznuiască Cina Domnului. Probabil că vor încerca în curând să introducă aceeași stăpânire nelegiuită în America. Domnul poruncește poporului său „să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei ; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evrei 10:25). Pe cine să ascultăm noi acum? Aceasta este o întrebare care n'are lipsă de a fi discutată. Cei devotați lui Iehova vor asculta poruncile sale chiar și dacă dușmanul va face cel mai-mare rău pe care-l poate face. Ei știu că ziua Armagedonului se apropie, și că cei ce iubesc pe Dumnezeu trebuie să se grăbească să împlinească poruncile sale, între altele și aceasta : „studiază ca să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om aprobat” (Biblia engleză) ; mai departe, că noi trebuie să ducem mesajul adevărului oamenilor din lume cari doresc adevărul și dreptatea ; și dacă n'am asculta de poruncile lui Dumnezeu și dacă prin urmare cineva n'ar primi avertisment, atunci sângele acestui om ar fi asupra noastră (Ezechiel 9:4 ; 3:17-20). Oamenii de bine, Ionadabii, cari formează mulțimea mare de oameni, trebuie să fie instruiți acum despre împărăție. Dacă am aștepta până la Armagedon, atunci ar fi prea târziu atât pentru noi cât și pentru ei.

43. Cei ce se încred cu totul în Dumnezeu și-i sunt credincioși, vor fi păziți de el pentru viața veșnică, și când acești credincioși vorbesc unul cu altul, după poruncile Domnului, „Domnul ia aminte și ascultă”. Această făgăduință este cu totul sigură pe seama acelor cari ascultă acum pe Dumnezeu. „Cel ce a sădit

„rechea, s'ar putea să n'audă?” (Psalm 94:9). Domnul aude acum, căci timpul judecării sale a sosit. Cei ce-și păstrează integritatea înaintea lui Dumnezeu, se vor crede în el și-l vor asculta cu bucurie, nu însă pe om. Domnul observând pe cei credincioși cum împlinesc poruncile sale, ia aminte, și profetul zice: „Și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, și cinstesc Numele Lui”. El scrie numele și faptele martorilor cari fac serviciu credincios pentru numele său. „Domnul numără popoarele, scriindu-le 'Acolo [în Sion] s'au [după alte traduceri: s'al] născut”; și deoarece unul ca acesta este fiul său născut de femeia sa este învățat de Domnul însuși, și el dă atențiune învățării sale (Psalm 87:6; Isaia 54:13). Apostolul vorbește despre ei a căror nume sunt scrise în cer cu ocazia inaugurării legământului celui nou, și despre aceasta vorbește și profetul (Evrei 12:23) Domnul zice despre aceștia: „Pomenirea celui neprihănit [după alte traduceri: drept] sine în veci” (Psalm 112:6).

44. Singura concluzie ce poate fi trasă din aceste scripturi este că Domnul n'ascultă pe cei necredincioși, cari neglijează sau refuză să cinstească numele său când au ocazie, și nu scrie numele lor. Cei ce în astfel de împrejurări se arată necredincioși Domnului, sunt asemănați de el cu Amalec care a preumbrat pe cei necredincioși, și pentru aceștia nu se va scrie o carte de aducere aminte. „Scrie lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune lui Iosua că voi șterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri” (Exodul 17:14).

45. Amalec a preumbrat atât pe potrivnicii lui Dumnezeu cât și pe aceia cari au sunt credincioși lui Dumnezeu, și desigur și pe clasa Haman din timpul prezent. Pomenirea acestor oameni va fi ștersă, zice Domnul (Deuteronomul 25:19). „Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană, și urechile Lui iau aminte la strigătele lor. Domnul își întoarce Fața împotriva celor răi [clasa servului rău], ca să le ștergă pomenirea de pe pământ” (Psalm 34:15, 16). „Cartea de aducere aminte” este scrisă în mod învederat în scopul ca să se aducă aminte de cei credincioși și să fie mântuiți și liberați în Armaghedon.

46. Domnul are plăcere de aceia cari meditează asupra numelui și Cuvântului său, și din acest motiv zice prin profetul său că este scrisă o carte de aducere aminte pentru cei ce cinstesc numele lui. În același chip este scris în Psalmi: „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!” (Psalm 1:1, 2). Un astfel de om își are inima și mintea îndreptate totdeauna asupra Domnului și asupra împărăției sale.

(Urmează)

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. Cari sunt unele dintre lucrurile ce sunt cuprinse în scopul exprimat al lui Iehova, și ce spune el despre siguranța că vor fi îndeplinite la timpul hotărât? Cum se va purta cu aceia cărora le-a fost dăruită o înțelegere a scopului său?

Alin. 2—4. Cine sunt „fiii lui Iacob” despre cari este vorba în Maleahi 3:6? și pentru ce n'au „fost nimiciți”? Aplicați Romani 9:15. Ce înseamnă aceasta pentru ambele clase reprezentate aci?

Alin. 5—7. Când va fi împlinit Psalmul 145:20? Când Psalmul 150:6? Ce scop au aceste scripturi? Arată cu ajutorul textelor biblice și al faptelor, dacă următoarea declarație profetică din Maleahi 5:7 s'a împlinit: „Din vremea părinților voștri voi v'ați abătut dela poruncile Mele, și nu le-ați păzit”.

Alin. 8, 9. Cui îi zice Iehova: „Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce și Eu la voi”? Cum trebuie înțeles acest lucru? Cu ce condiție se pot întoarce aceștia?

Alin. 10. Arată pentru ce mulți au ajuns pe calea g eșită, și cât de serioasă este situația pentru ei din pricina aceasta. Arată motivul pentru întrebarea: „în ce trebuie să ne întoarcem?”

Alin. 11—15. Explică și aplică Maleahi 5:8 citând scripturi și fapte. În același chip arată împlinirea lui Maleahi 3:2 și 5:9.

Alin. 16—20. Ce se cere în mod profetic în Maleahi 5:10? Cum a fost încercat Iehova la invitarea sa, și cu ce rezultat?

Alin. 21—26. În ce privește versetul 11: Arată cine este „cel ce mănâncă”. Pentru cine a muștrat Iehova „pe cel ce mănâncă” și în ce măsură pentru ei? Aplică cu ajutorul scripturilor declarația: „Și nu vă va nimici roadele pământului”. Cum și-a împlinit Iehova făgăduința: „Vișa voastră nu-și va pierde fructul”?

Alin. 27—29. Arată cu ajutorul scripturilor soarta fericită a rămășiței și a altora cari și-au dovedit iubirea pentru Iehova și aprecierea pentru harul său plin de iubire.

Alin. 30—34. Arată cu ajutorul scripturilor motivul pentru marele contrast în cuvintele pe cari le adresează Domnul celor necredincioși. Intrucât au fost cuvintele lor „aspre împotriva lui Iehova oștirilor”? La cine se referă versetul 14? Pentru ce au zis: „Degeaba slujim lui Dumnezeu”? Explică în lumina lui Zaharia 7:6, 7 cuvintele lor: „Ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui?” Cu ajutorul altor scripturi arată motivul pentru declarația lor: „Ce am câștigat dacă... am umblat triști înaintea Domnului oștirilor?”

Alin. 35—37. Arată evenimentele prin cari s'a împlinit versetul 15, și cu ajutorul scripturilor respective arată motivul acuzațiilor prezise în acest verset.

Alin. 38—40. Ce se înțelege sub cuvintele: „Atunci cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul”? Arată cu exemple importanța unei înțelegeri clare a acestei chestiuni, și importanța unei păcări în armonie cu aceasta.

Alin. 41—43. „Au vorbit adesea unul cu altul”: când, unde, despre ce și în ce scop? Cu ce situație se pot aștepta să fie puși față în față? Cum vor proceda ei, și pentru ce? Ce va fi rezultatul?

Alin. 44—46. Aplică Exodul 17:14. Pune aceasta cu ajutorul scripturilor față în față cu modul de procedare al Domnului despre care este vorba în Maleahi 3:16.